

Samling af Afgørelser

Sag C-378/14

**Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen
mod
Tomislaw Trapkowski**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof)

»Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 67 — forordning (EF) nr. 987/2009 — artikel 60, stk. 1 — tildeling af familieydelse i tilfælde af skilsmisse — begrebet »involveret person« — en medlemsstats lovgivning, der fastsætter tildeling af familieydelse til den forælder, der har barnet boende i sin husholdning — denne forælders bosættelse i en anden medlemsstat — denne forælders afståelse fra at ansøge om tildeling af familieydelse — den anden forælders eventuelle ret til at ansøge om tildeling af disse familieydelse«

Sammendrag – Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. oktober 2015

1. *Social sikring — vandrende arbejdstagere — familieydelse — arbejdstager omfattet af lovgivningen i en medlemsstat — familiemedlemmer bosat i en anden medlemsstat — anerkendelse af ret til familieydelse til en person, der er bosat på en anden medlemsstats område end ydelsesmedlemsstaten — lovligt, forudsat at de øvrige betingelser for tildeling af de nævnte ydelser, som er fastsat i den nationale lovgivning, overholdes — den nationale rets vurdering*

(Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 883/2004, art. 67, og nr. 987/2009, art. 60, stk. 1)

2. *Social sikring — vandrende arbejdstagere — familieydelse — arbejdstager omfattet af lovgivningen i en medlemsstat — familiemedlemmer bosat i en anden medlemsstat — den forælder, der er bosat i den anden medlemsstat, afstår fra at ansøge om tildeling af familieydelse — omstændighed, der giver den forælder, der er bosat i ydelsesmedlemsstaten, ret til de nævnte ydelser — foreligger ikke*

(Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 987/2009, art. 60, stk. 1)

1. Artikel 60, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal fortolkes således, at den fiktion, der er fastsat i denne bestemmelse, kan føre til, at retten til familieydelse kan indrømmes en person, som ikke har bopæl på den medlemsstats område, der har kompetencen til at udbetale disse ydelser, når alle de øvrige betingelser for tildeling af de nævnte ydelser, som er fastsat i den nationale lovgivning, er opfyldt, hvilket det påhviler den forelæggende ret at afgøre

Det fremgår nemlig af artikel 67 i forordning nr. 883/2004, sammenholdt med artikel 60, stk. 1, i forordning nr. 987/2009, dels at en person kan gøre krav på familieydelse for de medlemmer af hans familie, som har bopæl i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der har kompetencen til at udbetale disse ydelser, dels at muligheden for at indgive en ansøgning om familieydelse ikke kun

indrømmes de personer, som har bopæl på den medlemsstats område, der har pligt til at udbetale familieydelse, men også indrømmes alle de »involverede personer«, som kan gøre krav på disse ydelser, herunder forældrene til det barn, for hvem ydelserne søges.

(jf. præmis 38 og 41 samt domskonkl. 1)

2. Artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal fortolkes således, at den ikke medfører, at forælderen til det barn, for hvem der ydes familieydelse, og som har bopæl i den medlemsstat, der har pligt til at udbetale disse ydelser, skal indrømmes ret til de nævnte ydelser som følge af den omstændighed, at den anden forælder, som har bopæl i en anden medlemsstat, ikke har indgivet ansøgning om familieydelse.

Det fremgår nemlig af både ordlyden og opbygningen af artikel 60, stk. 1, i forordning nr. 987/2009, at der skal sondres mellem indgivelsen af en ansøgning om familieydelse og retten til at modtage sådanne ydelser.

I øvrigt fremgår det ligeledes af ordlyden af den nævnte artikel, at det er tilstrækkeligt, at en af de personer, der kan gøre krav på familieydelse, indgiver en ansøgning om tildeling af sådanne ydelser, for at medlemsstatens kompetente myndighed er forpligtet til at tage hensyn til denne ansøgning.

EU-retten er imidlertid ikke til hinder for, at medlemsstatens kompetente institution ved anvendelse af den nationale ret når frem til den konklusion, at den person, der er berettiget til at modtage familieydelse for et barn, er en anden person end den, der har indgivet ansøgning om tildeling af disse ydelser.

Når alle betingelser for tildeling af familieydelse for et barn er opfyldt, og når disse ydelser faktisk tildeles, er det følgelig uden betydning, hvilken af forældrene der i medfør af national ret betragtes som den person, der har ret til at modtage sådanne ydelser.

(jf. præmis 46-50 samt domskonkl. 2)